

Önnur, sum Henrikka nevni, eru Vika Rasmus og konan Elsuba, Jóhanna og Hogni Hognesen og son teirra Jógvan, sum giftist Alexandru.

— Tað var skjótt, tað varð met, at samkoman hevði brúk fyri øllum bygninginum. Tí fluttu vit 3. júlídag í 1933 í húsini, sum vóru bygd her við Gjógvará. Tá høvdu vit fingið triggjar datur afturat: Hansu, Harriet og Victoriu. Eftir at vit vóru flutt í hesi húsini, vórðu Hans Christian og Richard føddir.

Avbygdamenn stóðu fyri

Richard hevur kannað skjølina fyri at finna fram til, hvussu ognarviður-skiftini hanga saman í sambandi við Siloa:

Tað fyrsta, sum vit siggja í sambandi við salin er, at Billa, mamma til Oluffu hjá Petur Bærendsen, sum gevur dóttirini okið, har tey bygdu sethús og sal.

At Niels Lassen Holm keypti Siloa var við tí fyri eyga, at samkomuvirksemið skuldi halda fram. Í 1933 verður alt eftir mannin selt, og tá keypa nakrir, sum rópa seg kristne brødre, Siloa. Tað vóru havnarmenn og kanska menn aðrastaðni frá, sum fyri 2.000 krónur keyptu ognina. Húsini vórðu tá nógv umbygd: salurin bleiv viðkaður og stórir partur av loftinum tikið burtur. Tann parturin, sum varð eftir, bleiv gjørdur til gallari.

At tað vóru menn aðra staðni frá, sum høvdu keypt salin, bar í sær, at fram til 1952 var nevndin fyri henda sjálveigandi stovnin mannað við klaksvíkingum og havnarmennum. Í 1952 varð salurin viðkaður, soleiðis at rúmið gjørdist tvífalt tað, sum var frammanundan. Í sambandi við útbýggingina yvirtóku fuglfirðingar ábyrgdina.

Seinasta útbýggingin av gamla Siloa var um árs-skiftið 1975/76. Tá varð nýggjur durur og køkur gjørdur, soleiðis at sjálvur salurin gjørdist munandi rúmsáttari.

Nógv samband

Í tosinum um sal og bygningar er natúrligt at koma inn á fólkini, sum komu saman og teirra fyrirteytir at koma saman undir:

— Tað er nógv broytt tey 64 árin, síðani vit fluttu úr Seldarfirði til Fuglafjarðar. Men hóast ferðamøguleikarnir tá í tíðini ikki kunnu sammetast við teir nú á døgum, so komu fólk nógvastaðni frá, tá serlig móti vóru í Siloa. Doypikar hevur verið í salinum øll árin. Hinir salarnir í oynni

høvdu ikki kar, og tí kom fólk bæði úr Gøtu, Leirvík, Seldarfirði og úttan av Toftum higar, tá dúpur skuldi vera.

Eisini vóru klaksvíkingar óførir at vitja, okkum. Victor ferðaðist nógv, og tá klaksvíkingar høvdu fingið Sendibóðið, var tað mangan, at hann var í ferðalagi við teimum á mótiferðum.

Victor stóð í andglettinum, og ikki minst tá Bibli-an kom út í 1949, varð nógv skrivað um hetta. Var hetta nakað, sum ørkymlaði tykkum?

— Tað minnst eg einki til. Fólk vóru vanliga fryntlig, hóast tað ikki altíð vóru øll, ið skiltu boðskapin, sum lá honum so nógv á hjarta at kunngerá. Tá Bibli-an kom út, varð nógv skrivað, men

vit kendu okkum ongantið einsamøll. Tað vóru jú nógv, sum stóðu saman við Victori.

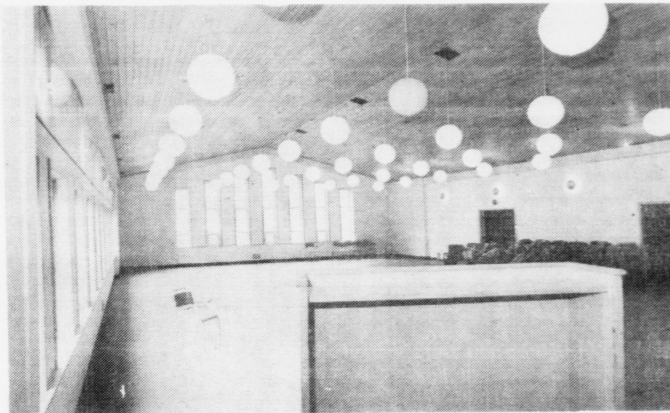
Dynnar á glopp

Vit hava prátað góða løtu, notið ein drekkamunn og tíð er at gevast. Vit heilsa

Rúmligt er í nýggja salinum.

Henrikka og Victor Danielsen. Tey búsettust í Fuglafirði í 1928.

hjartaliga farvæl.

A vegnum út letur Richard hurðina upp inn á skrivstovuna. Victor tókst við skrivligt arbeiði alla staðni, har hann var, og tá hann var við hús, sat hann á kamarinum, tey rópa.

Hugsanir sveima, meðan bilurin rullar um Gjógvará, út á Kamsdal og oman Gøtadal.

Høvið var, at samkoman í Siloa skirhósdag tekur nýggjan sal í nýtslu, men tað bar so nógvur aðrar hugsanir við sær.

Tað kennist, sum at dynnar til farna og fyri nógv av yngra fólkunum ókenda tíð hava verið gloppaðar litla løtu.

Hugsað verður um alt tað, ið liggur eftir mannin hjá konuni, vit júst hava vitjað: Bibli-an á føroyskum, tvær skaldsøgur, átján týddar bókur, tilrættalegging og útgáva av sjeý sangbókum og í tí sambandinum tyding av omanfyri 800 sangum og sálum og einir 27 uppruna yrktir sálmar.

Og so var hetta bert annar parturin av tí, maðurin fekt við. Hin parturin, sum hann legði ikki minni orku í, var aftur og aftur at ferðast í hvørja einastu bygd í landinum at kunngerá gleðiboðskapin og frá Gudi bjóða fram ta sælu, hann sum ungur maður hevði funnið.

Í tí arbeiðinum stóð hann eisini á odda, tá samkomurnar, hann hevði samband við, fóru at byggja salar, t.d. í Vestmanna, Leirvík, Gøtu og Seldarfirði.

Leiklutur kvinnunar

Mangar føroyskar kvinnur hava í ógvuliga stóran mun staðið við ábyrgd av barnaríki heimum, meðan maðurin var burturi og vann til livsins upphald á havinum.

Hesin maðurin var nógv burtur heiman í frá. Hann hevði tikið orðini til sín, sum Jesus segði við Pætur — at tú skal verða menniskjafiskari!

Hjá manni í slikum yrki man tað hava verið ikki minni týðningarmikið at viðurskiptini heima hava verið í lagi. Tí tað krevst kvinna, sum kennir sitt pláss og sína ábyrgd.

Eina slíka hava vit júst hitt.

Richard Danielsen í gamla salinum hjá Siloa